

75. “ Robur meum, etiamsi *Kshatriyos* occidit, ideo non mihi satisfacit,
 “ dum tu invictus es : ea enim ignis magnitudo dicitur, qua ille in oceano
 “ etiam, velut in fœno flagrat.

76. “ Scito vero, arcus *Sivaici*, a te diffracti, firmitudinem *VISHNUIS*
 “ potestate ademptum fuisse : lenis etiam ventus arborem in fluvii ripa
 “ dejicit, quando radices ejus undarum celeritate subfossæ erant.

77. “ Quare huic arcui meo nervum intende, atque cum sagitta eum
 “ distende. Hoc certamen esto ; si hic quoque idem brachiorum robur
 “ ostenderis, a te victus ero.

78. “ Si vero invalidus es, securis meæ, alte splendentis, minis territus,
 “ frustra securitatem petens junges manus, quarum digiti nervi ictibus
 “ occalluerunt.”

79. Ita locuto *BHRIGUIDA*, horribili adpectu, *RAGHUIDES*, leni risu
 labia inflectens, pro apto responso illius arcum arripuit.

80. Ille, simulac arcum teneret, quem in prioribus natalibus gestaverat,
 eximie pulcher erat adpectu : nuda enim nubes pulchra est, quanto magis
 vero, ubi *INDRÆ* arcu distincta est ?

81. Arcus ille, altera parte in terra posita, a robusto illo intendebatur,
 regum inimicus vero splendorem amisit, velut ignis, cujus fumus solus re-
 lictus est.

82. Hominumque caterva adspiciebat ambo illos, ex adverso stantes, splen-
 dore alterius aucto, alterius evanescente, ut vesperi, plenilunii tempore,
 solem et lunam.

83. *RAGHUIDES*, misericordia motus, adspiciens tum *BHRIGUIDEN*,
 cujus vis in ipso frustrata erat, tum sagittam suam haud inanem, arcui
 adaptatam, *KÁRTIKEYÆ* similis, sic locutus est :

84. “ Quamquam me adortus es, crudeliter contra te pugnare nequeo,
 “ quoniam *Bráhma* es ; sed impera visne ut hac sagitta incessum tuum
 “ destruam, an cœlum, sacrificiis tuis meritum ?”

85. Cui respondit vates : “ Revera cognosco te deum priscum, atque
 “ tuum, in terram demissi, robur *Vishnuicum* videre cupiens, iracundiam
 “ tuam irritavi.